

være muligt at give for Importen fra vort vigtigste Marked, gør det naturligt at opheve det lovfæstede Importørbegreb. Paa de Omraader, hvor der, fordi Importmulighederne er begrænset ved Kontingentaftaler eller ved faktiske Vanskeligheder for Levering af saa store Kvanta som af Danmark ønsket, maa finde en Fordeling Sted mellem de forskellige Importører, maa denne Fordeling derefter ske efter Forhandling mellem Myndighederne og Erhvervenes Hovedorganisationer og de interesserede Branche-foreninger. 2) De ændrede Forhold maa antages at ville bevirke en saadan Reduktion og Forenkling af Valutacentralens Arbejde, at det vil være naturligt at foretage en Omorganisation af dette Arbejde.

Da det samtidig er fundet ønskeligt at foretage en Forenkling af Administrationen af de Opgaver, der ved Lov Nr. 288 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer m. v. er henlagt til Regeringen, har man udarbejdet nærværende Lovforslag.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal knyttes følgende Bemærkninger:

Til §§ 1 og 2.

Bestemmelserne er enslydende med de tilsvarende Paragraffer i den gældende Valutalov.

Til § 3.

Der henvises til de almindelige Bemærkninger foran om Ophævelse af det lovfæstede Importørbegreb. I Forbindelse hermed er de hittidige Bestemmelser om Indførselsbevillingers Gyldighedstid (Valutalovens § 5) og om Overdragelse af Indførselsbevillinger (Valutalovens § 10) bortfaldet.

Til § 4.

Bestemmelserne afløser Forskrifterne i Lov Nr. 288 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer m. v., jfr. Lov Nr. 88 af 20. Marts 1940. Det er fundet rimeligt i de foreslaaede Bestemmelser udtrykkeligt at fremhæve de Hensyn, der ved de trufne Foranstaltninger bør tages til at fremme Vareproduktionen.

Til § 5.

Bestemmelserne svarer til de i Lov Nr. 327 af 22. September 1939, jfr. Lov Nr. 115 af 30. Marts 1940, indeholdte Regler.

Til §§ 7 og 8.

Bestemmelserne svarer til § 13 i den gældende Valutalov, saaledes som denne Paragraf er affattet ved Lov Nr. 314 af 14. Juni 1940.

Til § 9.

Den daglige Administration af de besluttede Foranstaltninger maa i vidt Omfang henlægges til Centralorganer. Med Hensyn paa Afholdelse af de hertil medgaaende Udgifter vil der forinden Centralorganernes Oprettelse blive forhandlet med Finansministeren, jfr. herved ogsaa Bestemmelserne i § 14. Administrationen af en Række Rationeringsforanstaltninger m. v. tænkes dog som hidtil henlagt til de lokale Myndigheder, ligesom det maa anses for hensigtsmæssigt at opretholde i hvert Fald nogle af de særligt nedsatte Nævn, idet dog Medlemstallet i visse af Nævnene vil blive søgt begrænset.

Til § 10.

Det er fundet hensigtsmæssigt at aabne Mulighed for, at de Afgørelser, der træffes af de Centralorganer, der maatte blive oprettet, kan forlanges forelagt et særligt Ankenævn, forinden den endelige Afgørelse træffes af Ministeren.

Til § 11.

Ved Bestemmelserne er aabnet Adgang til, at der til Udbygning af Samarbejdet med Erhvervene, jfr. herved § 13, 1. Stk., kan nedsættes et særligt Vareforsyningsraad, der kan være raadgivende overfor Regeringen i alle Forhold, der omfattes af Loven. Raadet vil træde i Stedet for saavel Valutaraadet som Det erhvervsøkonomiske Raad og eventuelt tillige forskellige Nævn. Raadet tænkes at skulle være af væsentligt mindre Omfang end hvert af de nævnte Raad, men dog saaledes, at det kommer til at omfatte Repræsentanter for Hovederhvervene og andre betydende Interesser, der berøres af Loven.

Til § 12.

Det er fundet naturligt at fastslaa, at de til Administrationen af Loven knyttede Tjenestemænd og Medhjælpere samt særlig tilkaldte sagkyndige eller Repræsentanter for Erhvervene har Tavshedspligt.

Til § 17.

Bestemmelsen i 2det Stykke er nødvendig af Hensyn til de nye Aftaler, der maatte blive sluttet med forskellige Lande.